

РЕШЕНИЕ

№ 4768

гр. София, 12.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 26.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **7109** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК вр. чл.57, ал.4 т.3 от Закона за пътищата /ЗП/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу ЗАПОВЕД №РД-11-567 от 18.05.2012г. на Началник отдел в Дирекция УЕПОФБКИ-при Агенция „Пътна инфраструктура”, с която се отнема разрешение №1193 от 10.05.2008г. за специално ползване на рекламно съоръжение на път I-79 км.323+610-ляво с площ 32кв.м., по съображения, че дължимите такси за 2011г. по чл.22, ал.4 от Тарифата за таксите на А. са забавени.

По изложените в жалбата съображения —за липса на мотиви, за липса на фактически и правни съображения, за допуснати съществени процесуални - се моли да бъде отменена заповедта. Жалбата се поддържа от адв.Б..

Ответникът оспорва жалбата чрез юрк.С. и В. и моли същата да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което се прави извода, че следва да се разгледа по същество.

На първо място се установява, че ответникът е компетентен да постанови оспорената заповед, тъй като същият се е позовал на чл.57, ал.4 т.3 от ЗП –съгласно който от администрацията на Агенцията се отнема издаденото разрешение.

Страните не спорят, че [фирма] притежава разрешение №1193 от 10.05.2008г. за специално ползване на рекламно съоръжение на път I-79 км.323+610-ляво с площ 32кв.м.

За установяване на изложените в акта обстоятелства –дали е платена дължимата такса за ползването на съоръжението и дали има забавяне – по делото е изслушаната СИЕ, която съдът напълно кредитира. Видно от заключението на в.л. Н. Ц.- през 2011г. дружеството е извършило плащане на 1 вноски - на 13.05.2011г. като същата се отнася за периода от 01.12.2010г. до 31.12.2010г., платена е и лихва за забава т.е. вноската покрива задължение за 2010г.. На следващата година -на 30.01.2012г. е платена сумата от 750лв., представляваща /според жалбоподателя/ част от такса за 4-то тримесечие на 2011г. – от 01.10.11 до 31.12.2011г. При следващите вноски- на 16.05.2012г. и 03.07.2012г. са платени суми за тримесечия, отнасящи се за 2012г., но посоченото е съгласно отразеното в документа за плащане от жалбоподателя. В.л. сочи, че от извършените проверки при жалбоподателя и ответника не може да се определи вноските за таксите за кои съоръжения са извършени, макар да са платени за Кюстендилска област / заб.където обаче дружеството има три съоръжения-писмо на л.10/. Тези плащания при ответника на основание внедрената национална система за събиране на пътни такси и разрешителни- са отразени по различен начин. В.л. сочи, че сумите без оглед на това за кое тримесечие се внасят от жалбоподателя се разпределят от служител на базата на посочената система по следния ред: първо покриват лихви, после главници по минали задължения и накрая текущи задължения. По тази система плащанията са отразени, както следва: плащането на 13.05.2011г. е отразено като плащане за периода от 01.12. до 31.12.2010г. т.е. за 2010г.; плащането на 30.01.2012г. /посочено от жалбоподателя като такса за 4-то тримесечие на 2011/ -е отразено от ответника като за I-во тримесечие на 2011г.. На 16.05.2011г. има вноски отново за I-во тримесечие, както и за II-ро и III-то тримесечие за 2011г.. Платената на 03.07.2012г. сума е отразена като за 3-то тримесечие за 2011г..

СЪДЪТ прави извода, че към 18.05.2012г. /датата на издаване на заповедта/ – 3 от вноските по таксата за 2011г. са платени, но със забавяне /заб. от близо една година/, като безспорно, където има забавяне е калкулирана лихва, но не е платена към посочената дата последната вноски. Следователно има плащане на вноски, но доколкото последната не е платена към момента на издаването на заповедта – има забавяне на цялата такса. В посочения смисъл трябва да се тълкува чл.57, ал.4 т.3 от ЗП, който изисква, за да се отнеме разрешението, кумулативното да се ползва съоръжението и да има забавяне на плащането на годишните такси т.е. една такса, което означава, че забавянето ѝ се обуславя от забавянето на една вноски част от същата. Такова е тълкуването по идентичен казус с решение №13358 от 25.10.2012г. по адм.дело 8538/2012г. на ВАС /на което се позовава ответника/ и съставът го споделя. Изложеното е така, защото ответникът е констатирал, че има забавяне не на вноските част от таксата за 2011г., а на таксата за 2011г. при издаването на заповедта на 18.05.2012г. и това е вярно, тъй като от СЕ се установи, че са платени вноски, които са след докладната, но отново е невнесена вноската за IV тримесечие т.е. цялата такса е забавена. Следователно - заповедта е материално законосъобразна, доколкото е съобразена с посочения в същата чл.57, ал.4 т.3 от ЗП. Не се оспорва, че е изписан и чл.26, ал.9 от ЗП /препращаш към неизпълнение на условие по разрешителното/, като се твърди от жалбоподателя, че има смесени два фактически състава. Следва да се има предвид, че чл.7, ал.1 от Наредбата за специалното ползване на пътищата -обединява

и двете основания т.е. действително се касае за два ФС, но ответникът с текстовата част обуславя приложението на чл.57, ал.4 т.3 от ЗП като ясно сочи, че има забавяне на таксата за 2011г., поради което правото на защита на дружеството не е нарушено. Не са допуснати и съществени процесуални нарушения. В докладната записка е отразено, че дружеството е известно, че дължи такса с писмо №78 от 18.01.2012г., както и е известно да плати сумите. В действителност след тази дата са постъпили - три плащания на 30.01.2012г., на 16.05.2012г. и на 03.07.2012г., с които са платени вноските по таксата за I –во, II –ро и III тримесечие на 2011г., но няма плащане за IV –то тримесечие т.е. има забавяне, защото не е платена цялата вноска. По аргумент на противното, за да няма забавяне – трябва цялата такса, а не вноска част от таксата, да е платена. Таксата е единна, годишна, докато начинът на плащането ѝ е разделен, разсрочен, което не означава, че таксата е месечна или тримесечна. Илеревантно е дали се плащат лихви и коя такса първо се погасява.

Следователно - заповедта е издадена от компетентен орган, в производство без допуснати процесуални нарушения и в съответствие с материално-правната норма на чл.57 от ЗП, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Следва да се присъди по наредба №1 на ответника 150лв.юрисконсултско възнаграждение за явяването на 1 представител.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата [фирма] със седалище гр.С. срещу ЗАПОВЕД №РД-11-567 от 18.05.2012г. на Началник отдел в Дирекция УЕПОФБКИ-при Агенция „Пътна инфраструктура”, с която се отнема разрешение №1193 от 10.05.2008г. за специално ползване на рекламno съоръжение на път I-79 км.323+610-ляво с площ 32кв.м., по съображения, че дължимите такси за 2011г. по чл.22, ал.4 от Тарифата за таксите на А. са забавени.

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на ответника 150лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез АССГ пред ВАС. Преписи.

Съдия: